

РЕШЕНИЕ

№ 113

гр. София, 26.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ТО VI-1, в публично заседание на двадесет и осми ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Румяна Спасова

при участието на секретаря Славка Кр. Д.
като разгледа докладваното от Румяна Спасова Търговско дело № 20211100902855 по описа за 2021 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Предявени са съединени искове по чл. 29, ал. 1 ЗЗД вр. с чл. 55, ал. 1 ЗЗД, евентуален по чл. 87, ал. 1 ЗЗД вр. с чл. 55, ал. 1, т. 3 ЗЗД, кумулативен по чл. 82 ЗЗД и насрещния иск с правно основание чл. 55 ЗЗД вр. с чл. 108 ЗС.

Ищецът твърди, че през месец април 2021 г. му възникнала необходимост от закупуване на лек автомобил и от обява в Интернет – mobile.bg бил установен такъв, а именно: „Мерцедес-Бенц МЛ 350“, обявен като произведен през 2013 г. и с пробег от 127 016 км. Обявеният за продавач на автомобила бил ответникът „Ф.“ ЕАД. Посочва, че след проведени преговори, на основание договор за покупко-продажба от 19.05.2021 г. закупил от ответника лекия автомобил. На 18.05.2021 г. издал фактура за цената на автомобила в размер на 40 000 лева, която сума превел на продавача още същия ден. Твърди, че на 25.05.2021 г. при опит за регистрация на цитирания автомобил в КАТ – Стара Загора, от служителите на МВР било установено, че на автомобила, предмет на договора, е монтиран двигател с номер 64282641288779, който се различава от посочения в договора и съответно в свидетелството за регистрация в Р. България. На това основание била отказана регистрация на автомобила на името на новия собственик, съответно била налице невъзможност същият да бъде използван по предназначение. Твърди, че от посочената дата автомобилът бил паркиран и не се използвал от дружеството-купувач. Посочва, че в кореспонденцията между представили на страните по договора било установено, че действително двигателят е сменен от продавача, но това не било обявено и съответно отразено в регистрите на КАТ /т.е. съответно да бъде отразено в свидетелството за регистрация/, каквото задължение имал продавачът. Твърди, че от продавача по договора впоследствие било предоставено по електронната поща копие от фактура, с която бил закупен двигателя от „Ф.“ ЕАД, който е установен в КАТ – Стара Загора на лекия автомобил. Видно от представената фактура двигателят бил закупен в началото на м. май

2021 г. – няколко седмици преди сключване на договора за покупко-продажба, като това обстоятелство било премълчано от страна на продавача. Счита, че невъзможността да регистрира надлежно закупения автомобил, съответно да използва същия, му дава основание да развали сключения договор. Евентуално следва да се приеме, че скриването на обстоятелството, че продаваният автомобил е със сменен двигател, което се явява съществено обстоятелство, е умишлено въвеждане на ищеца в заблуждение с цел същият да бъде мотивиран да сключи договор за покупко-продажба на автомобил, за който продавачът е знаел, че е със сменен двигател и неизпълнение на задълженията му по наредбата би довело до проблеми при регистрацията, съответно използването на автомобила. Евентуално счита, че е налице недобросъвестност при водене на преговорите и сключване на договора за продажба. Посочва, че е налице и въвеждане в заблуждение по отношение на пробега на автомобила, който е обявен, от действително изминатият. Твърди, че за разваляне на договора изпратил уведомление чрез Телепоща до „Ф.“ ЕАД. Посочва, че във връзка с покупката на автомобила, който е предмет на разваления договор, извършил редица разходи, които представляват реално претърпени от дружеството вреди, включващи годишна винетка в размер на 97 лева, заплатена нотариална такса в размер на 486,60 лева и местен данък-МПС в размер на 375 лева. Твърди, че още в уведомлението за разваляне на договора изразил готовност за връщане на автомобила. Предвид изложеното иска да се осъди ответника да му заплати сумата в размер на 40 000 лева – получена на отпаднало основание – договор за покупко-продажба от 19.05.2021 г., ведно със законната лихва върху сумата от датата на завеждан на исковата молба. На основание чл. 88 ЗЗД иска ответникът да му заплати вреди в резултат от разваляне на договора в общ размер на 958,60 лева, ведно със законната лихва от датата на завеждане на иска до изплащането. При условията на евентуалност прави искане за унищожаване на договора от 19.05.2021 г. на основание чл. 29, ал. 1 ЗЗД, като се приеме, че е налице умишлено въвеждане на ищеца в заблуждение с цел той да бъде мотивиран да сключи посочената правна сделка, тъй като продавачът е премълчал обстоятелството по смяна на двигателя на автомобила без да са изпълнени законовите изисквания за това, както и е изопачил действителния пробег на продавания автомобил, и да се осъди ответникът да заплати сумата 40 000 лева като платена по унищожения договор, както и реално претърпените във връзка със сключения унищожаем договор вреди в размер на 958,60 лева, ведно със законната лихва върху сумите от датата на завеждане на исковата молба до окончателното изплащане. Претендира разноски, включително и тези направени в производство по чл. 390 ГПК.

В срока по чл. 367 ГПК ответникът „Ф.“ ЕАД оспорва изцяло исковата претенция като неоснователна. Посочва, че ако бъде прието, че ищецът е предявил иск по чл. 195 ЗЗД, то прави възражение за изтекла погасителна давност на иск. Не оспорва, че между ищеца и ответника е сключен договор на 19.05.2021 г. и че е получил сумата 40 000 лева. Счита за невярно твърдението, че ищецът не е бил наясно с факта, че двигателят е сменен. Твърди, че след сделката новият собственик по някаква причина е загубил интерес към придобитата вещ и се опитва недобросъвестно да си върне парите, които е платил за нея, но загубата на интерес не е правно основание за разваляне на договор, нито връщане на даденото по него. На следващо място посочва, че пререгистрацията на двигателя е изцяло административна процедура и същата се извършва при представяне на необходимата документация, а такава документация е надлежно представена на ищеца. Посочва, че от страна на „В.Б.“ ЕООД не са налице твърдения за недостатъци по самия двигател. Оспорва твърдението на ищеца, че е налице въвеждане в заблуждение по отношение на пробега на автомобила. Посочва, че двигателят е закупен на 01.05.2020 г., повече от година преди процесната сделка, а не както твърди ищецът през м. май 2021 г. Поддържа, че не са налице основанията за разваляне на договора по реда на чл. 87 ЗЗД, поради което ищецът не е развалил валидно договора за покупко-продажба, съответно не са възникнали основанията за връщане на даденото на отпаднало основание по чл. 55, ал. 1 ЗЗД. Счита за неоснователно твърдението на ищеца, че

направените от него разходи по превозното средство в размер на 958,60 лева се явяват реално претърпени от дружеството вреди в резултат от развалянето на договора. Оспорва и предявеният иск при условията на евентуалност. Поддържа, че категорично не е налице умишлено въвеждане в заблуждение на ищеца с цел той да бъде мотивиран да сключи договора за покупко-продажба на МПС. Прави възражение за прихващане, тъй като, ако бъде уважен някой от исковете, ищецът ще дължи обезщетение за ползването на автомобила за периода от сключване на договора до окончателното му връщане на ответника, в размер на пазарната цена за наем на автомобила. Претендира разноски.

В срока по чл. 372 ГПК ищецът заявява, че поддържа предявените искове. Допълва, че от страна на ответника са прикрити обстоятелства, които са свързани с процесния автомобил, като непредставянето на сервизна история след 2019 г., което очевидно е имало за цел да „убеди“ купувача да закупи автомобила. Иска да се отхвърли направеното възражение изцяло като неоснователно. Твърди, че процесният автомобил е deregистриран от КАТ, считано от 21.07.2021 г.

В срока по чл. 373 ГПК ответникът заявява, че поддържа изцяло всички свои възражения, твърдения, оспорвания и доказателствени искания, направени с отговора на първоначалната искова молба.

В срока за отговор на исковата молба ответникът предявява насрещен иск. Твърди, че между страните е сключен на 19.05.2021 г. договор за покупко-продажба на процесния лек автомобил Мерцедес. Посочва, че е изпълнил задължението си по договора и е предал моторното превозно средство в състояние и вид, в каквито се е намирало към момента на сделката, както е посочено в договора. Твърди, че въпреки добросъвестното изпълнение на задълженията си по договора, на 15.06.2021 г. „В.Б.“ ЕООД изпратило чрез телепоща покана за разваляне на договора с твърдение, че двигателят на автомобила не отговаря на този, вписан в свидетелството за регистрация – обстоятелство, което според ответника по насрещния иск разбрал чак след опит за прехвърляне собствеността върху автомобила в съответното териториално поделение на КАТ. Твърди, че пречката за пререгистрация е била изцяло формална като ищецът е съдействал за нейното отстраняване. Посочва, че в случай, че съдът уважи някои от предявените в процеса главни искове, за него ще възникне правен интерес да предяви настоящия насрещен иск за връщане на полученото по договора. Предвид изложеното иска да постанови решение, с което да се осъди ответникът да предаде процесния автомобил на ищеца, в случай, че бъдат уважени някои от предявените първоначални искове. Претендира разноски.

В срока по чл. 367 ГПК ответникът по насрещния иск „В.Б.“ ЕООД счита същият за недопустим. Оспорва направеното в насрещната искова молба твърдение, че преди продажбата на автомобила бил направен обстоен експертен преглед, включително на двигателя. Твърди, че дори и продавачът да е предал на купувача автомобила в състояние, в което същият се е намирал към момента на сделката, то същият не е бил годен да бъде регистриран на името на новия собственик с оглед неизпълнение задължения на продавача. Оспорва твърдението на ищеца, че бил загубил интерес от придобитата вещ. По отношение на връщането на процесния автомобил, прави възражение на основание чл. 315 ТЗ. Иска да се остави предявеният насрещен иск като недопустим, а ако се приеме за недопустим, да се отхвърли като неоснователен. В случай, че се постанови връщане на автомобила, да се постанови това да стане след връщане на цената. Претендира разноски.

В срока по чл. 372 ГПК „Ф.“ ЕАД заявява, че има интерес от предявяване на иска, тъй като няма как „В.Б.“ ЕООД само да поиска да бъде осъдено да предаде владението върху вещта. Счита, че не са налице предпоставките по чл. 315 ТЗ за упражняване на търговско право на задържане от ответника по настоящия иск.

В срока по чл. 373 ГПК ответникът по насрещния иск заявява, че поддържа подадения отговор.

Съдът, като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, намира за установено от фактическа страна следното:

Страните не спорят, а същото се установява и от приетото доказателство, че на 19.05.2021 г. са сключили нотариално заверен договор за покупко-продажба на МПС, с който „Ф.“ ЕАД, като продавач продава на „В.Б.“ ЕООД, като купувач следното свое собствено МПС: автомобил Мерцедес МЛ 350 БЛУТЕК 4 МАТИК, с рег. № ****, рама № WDC1660241A269750, двигател № 64282641463619, цвят: черен, дата на първоначална регистрация 05.09.2013 г., вид гориво: Дизел, в състоянието в което се намира в момента на продажбата, ведно с всичките му принадлежности, за сумата от 40 000 лева без ДДС, като е посочено, че продавачът е получил сумата изцяло от купувача в деня на подписване на договора.

Представена е фактура от 18.05.2021 г., издадена от „Ф.“ ЕАД на „В.Б.“ ЕООД за сумата 40 000 лева, като с платежно нареждане от 19.05.2021 г. сумата е заплатена от ищеца на ответника.

Представен е фискален бон от 20.05.2021 г. за сумата 97 лева за годишна винетка и нареждане за заплатени такси в размер на 861,60 лева.

Видно е от разменената между страните кореспонденция, че на 31.05.2021 г. са обсъждали необходимите документи за регистрация на двигателя. Към едно от писмото, изпратено от ответника до ищеца е прикачена фактура, приета и като доказателство по делото – фактура № 1000000053/01.05.2020 г. за закупен двигател с № 64282641288779 за сумата от 600 лева.

Представено е удостоверение изх. № 542/15.06.2021 г. от „С.С.Р.“ ЕАД, съгласно което на 15.06.2021 г. на процесния автомобил е бил извършен оглед, на който е констатирано, че монтираният двигател е с номер 64282641288779. Първоначално вграденият двигател на автомобила е бил с номер 64282641463619.

С покана от 15.06.2021 г., изпратена чрез Телепоща, ищецът е отправил до ответника уведомление за разваляне на договора за покупко-продажба на автомобила и е поискал да му бъде върната сумата от 40 000 лева и да му се възстановят направени разходи във връзка с ползване на превозното средство. С отговор от 22.06.2021 г. ответникът е възразил срещу заявеното разваляне на договора от ищеца.

Представено е удостоверение от 29.06.2021 г., издадено от „С.С.М.“ ЕАД, като Оторизиран генерален представител на Daimler AG за България, съгласно което процесният автомобил е бил оборудван заводски с дизелов двигател с идентификационен номер 64282641463619 и с информация за последно посещение в електродната сервизна база на 18.06.2021 г. при изминат пробег 128 403 км. Отражено е, че след физически оглед на процесния автомобил в оторизиран дилър – „С.С.Р.“ ЕАД – Пловдив, с поръчка 18011518/18.06.2021 г. бил установен двигател с видим номер 64282641288779. Двигател с номер 64282641288779, е монтиран заводски на автомобил с идентификационен номер на рама WDC1660241A076180, който съответства на Mercedes-Benz ML 350 BLUETEC 4MATIC, произведен на 27.04.2012 г. за вътрешния пазар на Чехия. Информация за последно посещение в електродната сервизна база с данни на Daimler AG е на 04.05.2017 г. при изминат пробег 181 141 км в Чехия.

По делото е постъпила информация от МВР, Областна дирекция – Стара Загора от 10.03.2022 г., съгласно което на 25.05.2021 г. е депозирано заявление от лицето И. Г.Г., в качеството му на пълномощник на „В.Б.“ ЕООД за регистрация на лек автомобил „Мерцедес МЛ 350 БУЛТЕК 4 МАТИК“ с рег. № ****. При извършване на идентификацията било установено, че номерът на двигателя на представения автомобил несъответства с този посочен в СРМПС № 010853075.

Видно е от постъпилото по делото удостоверение от 17.05.2022 г. от МВР, Областна дирекция на МВР – Стара Загора, сектор „Пътна полиция“, че процесният лек автомобил е с прекратена регистрация на 21.07.2021 г. по чл. 143, ал. 15 от ЗДвП – непререгистрирано превозно средство.

От приетата по делото съдебна автотехническа експертиза се установява, че по време на извършения оглед на 27.04.2022 г. вещото лице не е констатирано нередности при работата на двигателя и другите системи на автомобила. Превозното средство е с много добър външен вид и добре запазен интериор. Съгласно удостоверение от „С.С.М.“ е налице сменен двигател на автомобил с рама WDC1660241A269750, който автомобил към дата 18.06.2021 г. е изминал 128 043 км. Монтираният върху процесния автомобил двигател с номер 64282641288779 първоначално е бил вграден в автомобил с номер на рама WDC1660241A076180. Този автомобил към дата 04.05.2017 г. е бил изминал 181 141 км. Налице е разминаване между описания в договора за покупко-продажба двигател и този намерен в процесния автомобил на 18.06.2021 г. при извършения оглед. Фактура № 1000000053/01.05.2020 г. е за закупуване на двигател с номер 64282641288779. При извършения оглед показанията на километража на процесния автомобил с рама WDC1660241A269750 показват 128 498 км. От направените справки в каталога на автомобилите от марката Мерцедес е видно, че заводски монтираният двигател с номер 64282641463619 на автомобил с рама WDC1660241A269750 е със същите технически показатели с двигател номер 64282641288779 монтиран на автомобил с рама WDC1660241A076180. Тази замяна на двигателите не представлява изменение в конструкцията на процесния автомобил. В съдебно заседание допълва, че единствената промяна е в номера на двигателя, който е констатиран при извършване на оглед в Силвър Стар. Смяната на двигателя представлява промяна на основен агрегат. Не представлява изменение на конструкцията. Двигателите са абсолютно идентични като показатели и технически характеристики.

От приетата по делото съдебно-счетоводна експертиза се установява, че размерите на месечния пазарен наем за процесния автомобил са, както следва: за периода 19.05.2021 г. до 10.02.2022 г. сумата 4 162 лева без ДДС /респ. 4 994,40 лева с ДДС/ и за периода 19.05.2021 г. до 10.11.2022 г. сумата 8 435 лева без ДДС /респ. 10 122 лева с ДДС/.

При разпита свидетелят И. Г.Г. заявява, че работи за В.Б. от десет години и е генерален пълномощник за регистрация и застраховане на автомобили. Прави всичко свързано със служебните автомобили на дружеството. Знае, че процесният автомобил бил закупен юни или юли 2021 г. с договор и трябвало в рамките на един месец да бъде регистриран в КАТ – Стара Загора. Посочва, че служителите отказали регистрация, заради констатирана смяна на двигателя на автомобила. След тази констатация за смяна на двигателя служители от КАТ изискали документи за смяната на този двигател, които не били предоставени нито от продавача, нито от купувача. Никой не знаел, че двигателят е сменен. Това било констатирано на канала, съответно с технически средства при преглед от служители и бил издаден официално документ. Посочва, че той информирал В.Б., че заявлението за регистрация на МПС е задържано от служители на КАТ и е отказана регистрация поради смяна на двигател.

При разпита свидетелката Р.Н.Г.-В. заявява, че офиса на дружеството, в което и работи и този на Ф. са в една бизнес сграда. Управлявала с пълномощно от Ф. процесния автомобил. Ползвала го от години. Посочва, че е запозната със сделката за автомобила, тъй като работодателят й Г. Инженеринг я помолил да съдейства процеса, тъй като ползвала автомобила до последния момент на предаване. Съответно бил сложен нейният телефон за връзка, когато се наложи оглед. Имала две срещи с представители на В.Б. по повод автомобила. Подготвила документите. Направили оглед на автомобила. После й се обадили да я питат в кой сервиз се обслужва автомобила. Поискали сервизна книжка и тя им я

предоставила. Попитали дали могат да закарат автомобила на техен неутрален сервиз. Дошли и взели автомобила. След това казали, че са направили пълен, обстоен технически преглед и са готови за сделката, тъй като нямат забележки. Не били обсъждани детайли от автомобила, нито разговори за конкретни части. Единствено я попитали дали автомобилът е претърпял някакво ПТП и дали е бил удрян и тя им казала, че не е. Не знае да е имало проблеми по време на сделката. Разбрала за двигателя след като господинът, който направил огледа, я потърсил. Попитал я за някакви документи за двигателя, тъй като отишли да я пререгистрират и от полицията им изискали такива. Тогава разбрала. Не знае нищо повече. Конкретно за двигател не били коментирали, когато предоставяла автомобила за оглед.

При така установената фактическа обстановка, съдът достигна до следните правни изводи:

Предмет на разглеждане са евентуално съединени иски по чл. чл. 29, ал. 1 ЗЗД вр. с чл. 55, ал. 1 ЗЗД и по чл. 87, ал. 1 ЗЗД вр. с чл. 55, ал. 1, т. 3 ЗЗД, съединени с кумулативен иск по чл. 82 ЗЗД и насрещен иск с правно основание чл. 55, ал. 1 ЗЗД вр. с чл. 108 ЗС.

• **По иска с правно основание чл. 29, ал. 1 ЗЗД вр. с чл. 55, ал. 1 ЗЗД:**

Страните не спорят, че на 19.05.2021 г. са сключили договор за покупко-продажба на лек автомобил Мерцедес МЛ 350 БЛУТЕК 4 МАТИК, с рег. № ****, рама № WDC1660241A269750, двигател № 64282641463619, цвят: черен, дата на първоначална регистрация 05.09.2013 г., вид гориво: Дизел. Ищецът, като купувач е заплатил на ответника, като продавач уговорената в договора цена в размер на 40 000 лева.

Спорен между страните е въпросът дали е налице разваляне на договора от страна на ищеца, като отговорът на този въпрос е относим и към заведения иск за унищожаемост на сделката.

Съдът приема за установено от ангажираните писмени доказателства и показанията на свидетелите, че ищецът е узнал за придобиването на процесния автомобил с различен двигател от този, който е посочен в договора едва след неговото сключване на 25.05.2021 г., при опит да бъде регистриран лекия автомобил пред КАТ. Това е видно както от предоставената информация от МВР, Областна дирекция – Стара Загора, така и от показанията на св. Г., който заяви, че това обстоятелство било констатирано от служителите при качване на превозното средство на канала за проверка с технически средства. Този извод не се разколебава от показанията на доведения от ответника свидетел – св. Витанова, която посочи, че е предоставила автомобилът на ищеца за оглед, но не са коментирали конкретни части от него, включително и двигателя. Настоящият съдебен състав счита, че предоставянето преди сключване на договора от ответника на ищеца на сервизната история на превозното средство не означава, че „В.Б.“ ЕООД са били наясно за сменения двигател, тъй като във въпросната книжка се съдържа информация за сервизното обслужване на автомобила, а не и номер на двигател. Извършеният от ищеца обстоен технически преглед на превозното средство преди сключване на договора, което не се спори, че е направено, а този факт се потвърди и от показанията на св. Витанова, също не променя обстоятелството, че ищецът няма как да е бил наясно, че автомобилът е със сменен двигател, тъй като целта на прегледа е да се провери техническото състояние на автомобила, а не и номера на двигателя, посочен изрично в договора от страна на „Ф.“ ЕАД. Ето защо съдът приема за установено, че към датата на сключване на договора за покупко-продажба 19.05.2021 г. ищецът не е бил наясно, че автомобилът е с двигател, различен от посочения в договора.

За да може изправната страна да развали договора, трябва неизпълнението да се отнася до съществена част от договора, по аргумент от чл. 87, ал. 4 ГПК, който гласи, че разваляне на договора не се допуска, когато неизпълнението на задължението е незначителна с оглед на интереса на кредитора. В случая безспорно се доказва, че посоченият двигател в договора с № 64282641463619 не е този, който е в превозното средство към датата на сделката с № 64282641288779. Установи се също така, че двигателят, който е наличен в

автомобила и е различен от заводския, е с пробег 181 141 км, а не както е обявено на ищеца 127 016 км. Съдът намира, че разликата в двигателя и в пробега на закупения автомобил са съществени характеристики на автомобила, които ако не отговорят на волята на страните са достатъчно основание изправната страна да иска разваляне на договорната връзка. Това е възприето и в решение № 209 от 28.10.2015 г. по гр.д. № 2922/2015 г. на ВКС, I Г.О., постановено по чл. 290 ГПК, в което е прието, че основните идентификационни белези на МПС са номерът на двигателя и номерът на рамата на автомобила. Не се спори, а същото се доказва и от приетите доказателства, че с изрично уведомление от 15.06.2021 г., достигнало до ответника, „В.Б.“ ЕООД е заявило на „Ф.“ ЕАД, че разваля сключения между страните договор.

При тези данни съдът намира за установено, че ищецът е упражнил надлежно потестативното си право по чл. 87, ал. 1 ЗЗД да развали извънсъдебно сключения между страните на 19.05.2021 г. договор за покупко-продажба на автомобил, поради неизпълнение от страна на „Ф.“ ЕАД да достави стока, за която е постигнато съгласие.

В решение № 456 от 19.06.2013 г. по гр.д. № 1294/2021 г. на ВКС, IV Г.О. в производство по чл. 290 ГПК, е даден отговор на материалноправния въпрос: „При условие, че един договор е развален извънсъдебно може ли да се иска унищожаването му по съдебен ред?“ Прието е, че доколкото унищожаването на договор може да бъде извършено само по съдебен ред /аргумент от чл. 32 ЗЗД/, то развален договор по чл. 87, ал. 1 ЗЗД не може да бъде унищожен, предвид обратното действие на унищожаването освен изключението по чл. 88, ал. 1, изречение първо, in fine ЗЗД.

В разглеждания случай договорът за покупко-продажба от 19.05.2021 г. е развален извънсъдебно чрез отправено и получено от изправната до неизправната страна уведомление по чл. 87, ал. 1 ЗЗД, поради което разваленият договор не може да бъде унищожен на основание чл. 29, ал. 1 ЗЗД във вр. с чл. 55, ал. 1 ЗЗД, какъвто главен иск е приет за разглеждане.

Предвид изложеното искът с правно основание чл. 29, ал. 1 ЗЗД във вр. с чл. 55, ал. 1 ЗЗД следва да се отхвърли като неоснователен.

• **По иска с правно основание чл. 87, ал. 1 ЗЗД вр. с чл. 55, ал. 1, т. 3 ЗЗД:**

По евентуално предявения иск ищецът твърди, че е развалил договора за покупко-продажба, заради неизпълнение от страна на ответника и му се дължи връщане на заплатената за автомобила цена.

По изложението по-горе мотиви съдът намира, че процесният договор е надлежно развален от ищеца, поради неизпълнение от ответника.

Съгласно чл. 88, ал. 1 ЗЗД, развалянето на договора има обратно действие, поради което следва да се възстанови състоянието преди неговото сключване, като всяка от страните по него е длъжна да върне на другата това, което е получила.

Не се спори, че ищецът е изпълнил задължението си и е превел на ответника цената за автомобила в размер на 40 000 лева. Поради разваляне на договора, заплатената сума за автомобила подлежи на връщане на основание чл. 55, ал. 1, т. 3 ЗЗД, което прави предявеният иск основателен за пълния предявен размер. Основателно е и искането за присъждане на законна лихва върху сумата от датата на подаване на исковата молба до окончателното плащане.

• **По иска с правно основание чл. 79, ал. 1 ЗЗД вр. с чл. 82 ЗЗД:**

Ищецът търси заплащане на сумата в общ размер на 958,60 лева, включваща платена нотариална такса във връзка с договора от 486,60 лева, годишна винетка в размер на 97 лева и местен данък МПС в размер на 375 лева, произтичащи от виновно неизпълнение на договора, сключен на 19.05.2021 г. от ответника, довело до развалянето му от ищеца.

При изложените по-горе мотиви, съдът прие, че ищецът надлежно е упражнил правото си да развали сключения между страните договор, поради неизпълнение на задълженията на ответника.

Обезщетението по чл. 82 ЗЗД обхваща претърпяната загуба и пропуснатата полза, но само доколкото те са пряка и непосредствена последица от неизпълнението и са могли да бъдат предвидени при пораждаване на задължението, освен ако длъжникът е бил недобросъвестен. Така очертаните граници на договорната отговорност изискват установяване на пряка причинно-следствена връзка между неизпълнението на задължението и претърпяна вреда, като реална последица от конкретно квалифицирано поведение на длъжника. В случая се претендират имуществени вреди, изразяващи се в заплащане на такси и данък за автомобила. Съдът намира, че извършените разходи са в пряка и причинна връзка със сключения договор за покупко-продажба на автомобила и подлежат на възстановяване от ответника.

Предвид изложеното искът следва да се уважи за пълния предявен размер от 958,60 лева. Основателно е и искането за присъждане на законна лихва върху сумата от датата на исковата молба до окончателното плащане.

- **По възражението за прихващане:**

С оглед основателността на исковите следва да се разгледа приетото за съвместно разглеждане с определение от 05.08.2022 г. възражение за прихващане от „Ф.“ ЕАД за сумата 9 000 лева, представляваща обезщетение за ползване на процесния автомобил за периода от 19.05.2021 г. до 10.02.2022 г.

От ангажираните по делото доказателства се установи, че след закупуване на автомобила ищецът не е успял да регистрира превозното средство, поради липсата на съответствие между посочения в договора двигател и наличния такъв в автомобила. Установи се, че от документите, които ищецът е поискал от ответника, необходими за извършване на регистрация на колата, единствено е представена фактура № 1000000053/01.05.2020 г. за закупен двигател с № 64282641288779. Доказа се от представеното удостоверение от КАТ, че процесният лек автомобил е с прекратена регистрация на 21.07.2021 г. по чл. 143, ал. 15 ЗДвП, който гласи, че служебно, с отбелязване в автоматизираната информационна система, се прекратява регистрацията на регистрирано пътно превозно средство на собственик, който в двумесечен срок от придобиването не изпълни задължението си да регистрира превозното средство.

Съдът намира, че поради отказ да бъде регистриран автомобила, същият не е могъл да се ползва по предназначение, което е във връзка с поведението на ответника по прехвърляне му с различен двигател от този, с който е произведен и посочен в договора. С оглед на това съдът намира, че ищецът не дължи обезщетение за ползване на автомобила, тъй като се установи, че такова ползване не е могло да бъде извършено. Предвид изложеното възражението за прихващане със сумата от 9 000 лева е изцяло неоснователно и следва да се остави без уважение.

Съгласно мотивите по т. 2 към Тълкувателно решение № 2/2020 г., гр. София от 18.03.2022 г., постановено от ОСГТК на ВКС – „По възражението за прихващане съдът се произнася в диспозитива на решението само, когато възражението е основателно. С отхвърлянето на иска като погасен чрез прихващане в решението се индивидуализират пасивното, но и активното вземане по основание и размер. Съдът не се произнася по неоснователното възражение за прихващане в диспозитива на решението, зачитайки неговата характеристика на защитно средство срещу предявения иск“. При съобразяване изложеното не следва да се постановя изричен диспозитив за отхвърляне на въведеното в процеса от ответника възражение за прихващане.

- **По насрещния иск с право основание чл. 55 ЗЗД във вр. с чл. 108 ЗС:**

Ищецът по насрещния иск „Ф.“ ЕАД претендира, в случай че се уважи някой от предявените иски, да му бъде върнато превозното средство поради отпадане на основанието за неговото задържане.

Предвид приетото от съда, че договорът между страните е развален, то всяка от страните трябва да върне на другата това, което е получило.

Не се спори, че автомобилът не е върнат от ответника по насрещния иск.

Видно е обаче, че с определение от 20.07.2022 г. по гр.д. № 3014/2022 г. на Районен съд – Стара Загора, в производство по чл. 97, ал. 1 ЗЗД е определено на основание чл. 97, ал. 1 ЗЗД за място за пазене на движимата вещ – лек автомобил марка Мерцедес МЛ 340 БЛУТЕК Матик – адреса на управление на молителя – купувач по договор за покупко-продажба на МПС от 19.05.2021 г., „В.Б.“ ЕООД. Този факт следва да се съобрази на основание чл. 235, ал. 3 ГПК, доколкото още с отговора на насрещната искова молба ответникът заявява, че иска да върне автомобила. След предаване на автомобила за пазене в подходящо място, определено от районния съд, ответникът се освобождава от задължението си за връщане на автомобила, доколкото вече не го държи за себе си, поради което не може да се приеме, че същият е в негова фактическа власт, което е необходима предпоставка за уважаване на претенцията.

Предвид изложеното предявеният иск за предаване на автомобила се явява неоснователен и следва да се отхвърли. Заявеното с отговора по насрещния иск от „В.Б.“ ЕООД право на задържане по чл. 315, ал. 1 ТЗ е като защитно средство срещу иска и доколкото същият е отхвърлен, съдът не дължи разглеждането му.

• По разноските:

С оглед изхода на спора право на разноски има „В.Б.“ ЕООД, като от дружеството са извършени разноски в общ размер на 4 064,34 лева, от които 1 638,34 лева за държавна такса, 350 лева за депозит за вещо лице и 2 076 лева за адвокатско възнаграждение, които ще се възложат в тежест на „Ф.“ ЕАД.

На основание чл. 127, ал. 4 ГПК ищецът посочва банкова сметка, по която могат да бъдат преведени присъдените суми, а именно: банкова сметка в „Прокредит Банк /България/“ ЕАД с IBAN: ****.

Така мотивиран Софийски градски съд

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявения иск с правно основание чл. 29, ал. 1 ЗЗД вр. с чл. 55, ал. 1 ЗЗД от „В.Б.“ ЕООД, с ЕИК: ****, с адрес: гр. Стара Загора, ул. ****, срещу „Ф.“ ЕАД, с ЕИК: ****, с адрес: гр. София, район Сердика, ж.к. Военна рампа, бул. „****“, Бизнес сграда Г. Холдинг, за заплащане на сумата в размер на **40 000 лева /четиридесет хиляди лева/**, представляваща платена по унищожен договор, сключен на 19.05.2021 г., като неоснователен.

ОСЪЖДА „Ф.“ ЕАД, с ЕИК: ****, с адрес: гр. София, район Сердика, ж.к. Военна рампа, бул. „****“, Бизнес сграда Г. Холдинг, да заплати на „В.Б.“ ЕООД, с ЕИК: ****, с адрес: гр. Стара Загора, ул. ****, сумата в размер на **40 000 лева /четиридесет хиляди лева/**, представляваща дължима цена по развален договор, сключен между страните на 19.05.2021 г. по иска с правно основание чл. 87, ал. 1 ЗЗД вр. с чл. 55, ал. 1, пр. 3 ЗЗД и сумата в размер на **958,60 лева /деветстотин петдесет и осем лева и шестдесет стотинки/**, представляваща реално претърпени вреди в резултат на разваляне на договора за заплатени такси от 486 лева, годишна винетка от 97 лева и местен данък – МПС от 370 лева, **ведно със законната лихва върху сумите, считано от датата на подаване на исковата молба**

29.12.2021 г. до окончателното им плащане.

ОТХВЪРЛЯ предявения насрещен иск с правно основание чл. 55, ал. 1 ЗЗД вр. с чл. 108 ЗС от „Ф.“ ЕАД, с ЕИК: ****, с адрес: гр. София, район Сердика, ж.к. Военна рампа, бул. „****“, Бизнес сграда Г. Холдинг, срещу „В.Б.“ ЕООД, с ЕИК: ****, с адрес: гр. Стара Загора, ул. ****, за предаване на МПС – автомобил Мерцедес МЛ 350 БЛУТЕК 4 МАТИК, с рег. № ****, рама № WDC1660241A269750, като неоснователен.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 1 ГПК „Ф.“ ЕАД, с ЕИК: ****, с адрес: гр. София, район Сердика, ж.к. Военна рампа, бул. „****“, Бизнес сграда Г. Холдинг, да заплати на „В.Б.“ ЕООД, с ЕИК: ****, с адрес: гр. Стара Загора, ул. ****, сумата в размер на **4 064,34 лева /четири хиляди шестдесет и четири лева и тридесет и четири стотинки/**, представляваща извършени разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски апелативен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски градски съд: _____